

Et massivt flertal har positivt valgt demokratiet og vist de demokratiske metoder og visioner tillid, men fravalgt frygtens skruestik. Ved det seneste valg omfattede den aktive deltagelse også sunnierne. Via frie valg med omkring 70 pct.s valgdeltagelse har man fået en ny forfatning, en demokratisk valgt regering, en demokratisk valgt parlament og dermed en demokratisk valgt premierminister med et folkeligt mandat. Der er frie medier og et frit erhvervsliv, og økonomien er i fremgang.

Ved den seneste opgørelse var der 54 tv-stationer, mere end 100 radiostationer og over 250 aviser og magasiner. Det står i skærende kontrast til situationen under Saddam Hussein-regimet, hvor der ikke var nogen kommercielle tv- og radiostationer og for den sags skyld heller ikke nogen uafhængige aviser. Mens Saddam Hussein brugte sin magt til at udtørre marsken, så lokalbefolkningen, der ikke lystrede tyrannen, blev drevet ud i sult på grund af tørke, bliver der i dag med bl.a. dansk hjælp etableret overrislingsanlæg, og økonomien udvikler sig i den rigtige retning.

Fra et lavpunkt – ja, hør nu godt efter, for jeg erkender helt klart og tydeligt, at det er fra et meget, meget lavt punkt i 2003 – er der sket vækst frem til 2005, og man forventer en fortsat synlig og mærkbar vækst i 2006, når det gælder væksten i BNI pr. indbygger. Når det gælder lønninger til borgerne, og når det gælder fald i inflationen, er udviklingen ligeledes positiv. Der er stadig store problemer, ja, men udviklingen går i den rigtige retning.

Kl. 18.05

Jeg er nødt til at sige, at det er oplysninger, som jeg har fra Verdensbanken, og de er altså i strid med de oplysninger, der i øvrigt har præget debatten i dag. Men det ændrer ikke på, at det er den slags gode cirkler, der skal gøres meget større og selvkørende til gavn for den enkelte iraker og hans familie. De er samtidig det allerbedste værn mod de antidemokratiske kræfter, der findes, det ved terroristerne også, og derfor gør de jo netop, hvad de kan, for at de spæde demokratiske processer ikke skal føre til synlige resultater, og når de gør, f.eks. i form af etablering af en ny skole, prøver de at brænde den af hurtigst muligt.

Her skal vi holde fast. Vi skal hjælpe til med at genopføre skolen hurtigst muligt og vise i handling, at voldens kræfter ikke er de stærkeste. At det virker, har vi set i Medina. Her har den danske indsats haft mulighed for at udvide

arbejdet med sikkerhedsopbygning til også at omfatte civile/militære aktiviteter og tillige opgaver med direkte genopbygning og nyopbygning som formål. Det har skabt en bro af tillid mellem os og lokalbefolkningen, og den tillid indebærer, at de lokale nu selv henvender sig til os, fordi de oplever os som partnere i virkeliggørelsen af en fredelig vision, som giver en bedre fremtid.

Den lokale befolkning oplever på denne meget konkrete måde, at demokrati og fredelige overenskomster er et langt mere konstruktivt og brødgivende valg end militærernes vold, sult og død. Det ved terroristerne selvfølgelig også godt, og derfor prøver de netop i denne fase af al kraft at destabilisere og destruere ethvert lille fremskridt. Som det tidligere har været fremme i debatten, er det ikke tilfældigt, at mange læger er flygtet fra Irak, for uforholdsmæssigt mange læger er blevet dræbt, fordi de har været selvstændig skydeskive. Sådan er det de steder, hvor brutaliteten og kynismen hersker

I Al-Qurnah, hvor danskerne også opererer, ser det knap så positivt ud. Her har terroren bedre fat, her er en del vold og militærreder, men alligevel oplever de danske soldater også her, at de lokale selv henvender sig med oplysninger, advarsler og lignende. Billedet er altså nuanceret, og det vil man få et indblik i, når man ikke alene får sin viden via pressens forenkende prisme.

Selv havde jeg for et par uger siden for tredje gang lejlighed til at besøge Irak. Denne gang deltog jeg i møderne med bl.a. premierministeren, udenrigsministeren og forsvarsministeren i Bagdad, men jeg besøgte også de udsendte i Basra og Camp Danevang.

Hos premierminister al-Maliki og hans regering er der ingen tvivl. Målet er hurtigst muligt selv at overtage ansvaret, hvilket ikke mindst premierminister al-Maliki understregede, men lige så klart fremgik det, at man fortsat har brug for hjælp. Derfor havde al-Maliki lige præcis dagen før sendt en anmodning til FN om at forlænge mandatet med yderligere 1 år, hvilket i mellemtiden er imødekomet af – og nu skal hr. Villy Søvndal, hr. Helveg Petersen og hr. Holger K. Nielsen høre godt efter; fru Line Barfod er ikke til stede, så hun har måske svært ved at høre efter – et enstemmigt Sikkerhedsråd i FN.

Under vores møde gav al-Maliki udtryk for et optimistisk syn på, at 2007 skal blive året, hvor irakerne overtager det fulde ansvar for sikkerheden. Jeg ved godt, at i den offentlige debat ko-